

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/491/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113231844
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2113231844.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a členov senátu: JUDr. Martina Valentová a JUDr. Daniel Ilavský, v právnej veci žalobcu: ADAK Art, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pražská 35, IČO: 46 233 016, zastúpeného advokátom: Mag. Mgr. Marek Para, so sídlom Bratislava, Šancová 48, proti žalovanému: P. W., nar. XX.X.XXXX, bytom O. XXX, zastúpenému advokátom: doc. JUDr. Štefan Kočan, PhD., so sídlom Piešťany, Nitrianska 1837/5, o zaplatenie 7.400,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 8C/32/2014-42 zo dňa 10.7.2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd výrokom I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 7.400,- Eur, úrok z omeškania 5,50% Eur ročne zo sumy 7.400,- Eur od 30.10.2013 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Nasledujúcim výrokom II. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100% k rukám právneho zástupcu žalobcu Mgr. Mareka Paru a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 39, § 48 ods. 1, § 451 ods. 1, § 457, § 458 ods. 1, § 489, § 499, § 563, § 588 a § 597 Občianskeho zákonníka. Súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z vykonaného dokazovania, že žalovaný motorové vozidlo VW Golf zakúpil dňa 10.1.2012 v Rakúskej republike od G. L., ktorý tiež robil kontrolu originality v Rakúskej republike. Kúpnu zmluvou zo dňa 13.2.2012 predávajúci J. S. a žalovaný ako kupujúci sa dohodli na predaji motorového vozidla VW Golf za kúpnu cenu 7.000,- Eur. Žalovanému bolo rozhodnutím Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Trnave uznané typové schválenie ES vozidla. V roku 2012 chcela Mgr. H. H. U. - konateľka žalobcu kúpiť motorové vozidlo, pričom všetky záležitosti ohľadnej jeho kúpy vybavoval jej manžel T. U., dostali telefónny kontakt od L. P. na P. W., ktorý uviedol, že vozidlo VW Golf vie zohnať, ale musí ho priviezť z Rakúska. Cena bola dohodnutá na 7.400,- Eur. L. P. jej priniesol na podpis kúpnu zmluvu, ktorú podpísala a odovzdala mu 7.400,- Eur. Vozidlo kúpila od žalovaného, ktorý bol majiteľom vozidla. Dňa 17.2.2012 vozidlo bolo prihlásené na firmu žalobcu, ktorá bola zapísaná ako vlastník. Keď vozidlo chcela predať, pri kontrole sa zistilo, že vozidlo je v Shengenskom pátraní. Dňa 21.11.2012 bolo vozidlo zaistené T. U. a dňa 29.5.2013 bolo vrátené spoločnosti S.C.BCR LEASING IFN S.A. prostredníctvom splnomocnenej osoby J. H. S. z Rumunska.

Z vykonaného dokazovania potom súd vyvodil ten právny záver, že žalobca a žalovaný uzavreli kúpnu zmluvu v zmysle § 588 Občianskeho zákonníka, ktorej predmetom bolo vozidlo VW Golf, avšak vzhľadom na to, že žalovaný nebol vlastníkom predmetného vozidla v zmysle zásady, že nikto nemôže previesť na iného viac práv ako sám má sa kupujúci - žalobca nestal vlastníkom predmetného motorového vozidla. Súd považoval kúpnu zmluvu uzavretú medzi žalobcom a žalovaným potvrdenú písomnou zmluvou zo dňa 17.2.2012 za neplatnú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Skutočnosť, že žalovaný vystupoval ako účastník zmluvného vzťahu so žalobcom preukazuje jednak obsah pripojeného spisu OO PZ v Hlohovci, ako aj písomnosť zo dňa 17.2.2012. Žalovaný síce nebol vedený v evidencii motorového vozidla ako jeho vlastníka, avšak bol ten, komu ako žiadateľovi bolo vystavené rozhodnutie obvodného úradu zo dňa 16.2.2012 o uznaní typového schválenia vozidla VW Golf, a bol to žalovaný, kto jednal s T. U. - manželom konateľky žalobcu, ktorý sa dohodol na predmete a cene predmetu kúpy a ktorý aj prijal kúpnu cenu 7.400,- Eur. Žalobcovi bolo vozidlo zaevidované dňom 20.2.2012. Pokiaľ ide o odstúpenie od zmluvy zo dňa 25.10.2013, súd má za preukázané, že táto písomnosť bola žalovanému riadne doručená 22.10.2013, avšak vzhľadom na to, že predmetná kúpna zmluva je neplatná, neplatné je aj odstúpenie od tejto zmluvy. Žalobca sa teda nemôže domáhať zaplatenia žalovanej sumy titulom odstúpenia. Žalovaný je ale povinný zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu 7.400,- Eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo plnením z neplatného právneho úkonu, t.j. z neplatnej kúpnej zmluvy. Keďže žalobca ako kupujúci prijal plnenie z neplatnej zmluvy, splnil si svoju povinnosť vydať vec v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka tým, že kúpenú vec vydal nie predávajúcemu, ale vlastníkovi prostredníctvom príslušných štátnych orgánov. Súd preto považoval požiadavku žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy za dôvodnú a preto návrhu žalobcu vyhovel aj keď z iného dôvodu, ako to žiadal v žalobe, keďže súd nebol viazaný titulom na zaplatenie žalovanej sumy.

S poukazom na ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v účinnom znení, súd považoval za dôvodnú žalobu aj v časti uplatnených úrokov z omeškania vo výške 5,5% ročne zo sumy 7.400,- Eur od 30.10.2013 až do zaplatenia. Súd sa pritom stotožnil s dňom vzniku omeškania 30.10.2013, keď žalobca určil žalovanému lehotu na plnenie do 7 dní od doručenia odstúpenia, ktoré bolo doručené dňa 22.10.2013.

O náhrade trov konania súd rozhodol s použitím § 142 ods. 1, § 149 ods. 1, § 151 ods. 1 a podľa § 151 ods. 7 O.s.p. vychádzajúc z toho, že žalobca bol v konaní celkom úspešný rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100% k rukám právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku, podľa obsahu v celom jeho rozsahu, podal prostredníctvom svojho advokáta odvolanie žalovaný, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a spravodlivo rozhodol, keďže u žalovaného nejde o bezdôvodné obohatenie, ale o pochybenie štátu a preto nahradiť škodu by mal žalobcovi štát. Poukázal na to, že už v odpore proti platobnému rozkazu uviedli základné stanovisko nesúhlasu k podanej žalobe. Žalovaný bol vozidlo zakúpiť v Rakúsku pre pána U. v januári 2012. Kúpna zmluva mu bola predložená vo februári 2012 L. P. na podpísanie, pričom žalovaný ani nevidel a ani nevedel o tom, že ako kupujúci bude podpísaná nejaká pani W., ktorú nevidel a nepozná ju. Listinu nepovažoval za žiadnu kúpnu zmluvu, nakoľko neobsahovala náležitosti kúpnej zmluvy a to konkrétne dodacie podmienky, dodacie lehoty, povinnosti predávajúceho, povinnosti kupujúceho, záverečné ustanovenia, v zmluve nie je uvedené výrobné číslo motora, ani evidenčné číslo vozidla. Žalovaný nikdy nebol výlučným vlastníkom vozidla, lebo nikdy nebolo na neho prihlásené na polícii. Vozidlo pritom prešlo kontrolou originality, kde nebolo zistené, že by bolo odcudzené, bolo riadne postavené na technický preukaz, prihlásené na polícii na meno U.. Odmieťa preto zaplatiť žalovanú sumu. Hovoriť o bezdôvodnom obohatení v danom prípade nie je namieste, nakoľko žalovaný zakúpil vozidlo za 7.000,- Eur v Rakúsku a následne ho predal po všetkých právnych záležitostiach na Slovensku za 7.400,- Eur a to v úmysle, že vozidlo nie je odcudzené. V ďalšom odvolateľ poukázal na závery NS ČR vo veci 33Obo 882/2006 ako i na zák. č. 58/1969 Zb. Uzavrel, že v danom prípade sa žalovaný bezdôvodné obohatil na základe pochybenia štátu a to kontroly originality, Okresný úrad v Tnave, Polícia v Hlohovci.

Žalobca odvolací návrh nepodal. K doručenému odvolaniu žalovaného predložil prostredníctvom svojho advokáta písomné vyjadrenie, ktorým navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil s tým, že súd dospel na základe vykonaného dokazovania k správnym skutkovým zisteniam a vykonané dôkazy správne vyhodnotil. Pre prípad úspechu si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vyčíslenú sumou 294,45 Eur (jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu v sume 237,34 Eur plus paušálna odmena 8,04 Eur plus 20%DPH). Hoci v záhlaví vyjadrenia je uvedené, že žalobca je zastúpený advokátom Mag. Mgr. Marekom Parom, v závere je ako zástupca označený aj podpísaný advokát Mgr. Martin Pohovej. Plnomocenstvo pre zastupovanie žalobcu týmto ďalším advokátom ale do spisu doložené nebolo.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ podľa obsahu použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.) a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň ako sa vyvesil na úradnej tabuli (§ 21 ods. 2 vyhl. č. 543/2005 Z.z.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je v celom rozsahu vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 219 O.s.p.

Pretože odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvého stupňa pre posúdenie veci v dostatočnom rozsahu zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre rozhodnutie o žalobou uplatňovanom nároku, keď prvostupňový súd v potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie, jeho výsledky správne jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým zisteniam a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvostupňového súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správnym spôsobom náležité zákonné ustanovenia, s poukazom na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné odôvodnenie rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal o záverov prvostupňového súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke. Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia možno doplniť už iba nasledovné:

Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd správne uzavrel, že bolo preukázané, hoci žalovaný predmetné vozidlo kúpil na podnet jeho známeho L. P., na ktorého sa obrátila konateľka žalobcu Mgr. H. H. vtedy W., dnes U., podľa pripojeného spisu OR PZ v Bratislave III č. OR PZ BA III-OPPZ-95/2013, žalovaný uzavrel ako kupujúci s predávajúcim J. S. dňa 13.2.2012 kúpnopredajnú zmluvu premetom ktorej bolo dané motorové vozidlo VW Golf za kúpnu cenu 7.000,- Eur. Zmluva je podpísaná tak predávajúcim, ako i na strane kupujúceho žalovaným. Z vykonaného dokazovania tiež vyplýva, že následne dňa 17.2.2012 bola uzavretá písomná kúpna zmluva medzi žalovaným ako predávajúcim a žalobcom ako kupujúcim predmetom ktorej bolo opäť to isté osobné motorové vozidlo VW Golf za kúpnu cenu 7.400,- Eur, pričom zmluvu ako predávajúci podpísal žalovaný, ktorého podpis bol overený na matrike Mesta Trnava a za žalobcu W.. Obe dané kúpne zmluvy obsahujú podstatné náležitosti v zmysle § 588 Občianskeho zákonníka a to označenie predmetu kúpy dostatočným spôsobom, ako i kúpnu cenu. Práve žalovanému bolo i dňa 16.2.2012 rozhodnutím Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Trnave uznané typové schválenie predmetného vozidla a práve žalovaný prevzal i kúpnu cenu zaplatenú žalobcom v sume 7.400,- Eur. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že úmyslom žalovaného bolo nadobudnúť predmetné motorové vozidlo kúpnu zmluvou na seba a následne opätovne kúpnu zmluvou ho previesť na kupujúceho. Vyššie uvedené písomné právne úkony, ktorých zmluvnou stranou bol žalovaný, preto vylučujú možnosť, že by pri nich žalovaný nevystupoval a nekonal ako najskôr kupujúci a potom predávajúci predmetného motorového vozidla a že by vystupoval iba ako príkazník na základe príkaznej zmluvy, ktorá by musela byť uzavretá medzi žalovaným ako príkazníkom a žalobcom ako príkazcom v zmysle § 724 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Žalovaný ale v priebehu konania uzavretie takejto zmluvy ani netvrdil a jej uzavretie by

napokon bolo aj v zásade vylúčené s poukazom na to, že sám v konaní tvrdil, že konateľku žalobcu v rozhodnom období nepoznal, ani ju len nevidel.

Keďže v konaní bolo najmä pripojeným spisom OR PZ Bratislava III nesporne preukázané, že predmetné motorové vozidlo bolo odcudzené rumunskému vlastníkovi, v zmysle zásady, na ktorú správne poukázal prvostupňový súd, že nikto nemôže na iného previesť viac práv ako sám má (nemo plus iuris at alium transphere potest quam ipse habet), ktorý má oporu v § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný, v dôsledku čoho nevlastník nemôže na iného previesť vlastnícke právo k veci, nielen kúpna zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným, ale ani predchádzajúca kúpna zmluva uzavretá medzi žalovaným ako kupujúcim a predávajúcim z Rakúska sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi. V dôsledku toho je právne neúčinné aj odstúpenie od neplatnej zmluvy, ako to správne uzavrel prvostupňový súd. Nadväzne preto žalobou uplatnený nárok žalobcu voči žalovanému bolo potrebné posúdiť ako nárok titulom vydania bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, ktorý vznikol plnením z neplatnej zmluvy. V dôsledku toho žalovanému, ktorý toto plnenie prijal vznikla povinnosť bezdôvodné obohatenie vydať žalobcovi na úkor ktorého sa bezdôvodne obohatil. Prvostupňový súd správne poznamenal, že žalobca si svoju povinnosť vydať vec, ktorú získal titulom bezdôvodného obohatenia splnil vydaním motorového vozidla prostredníctvom štátnych orgánov pôvodnému majiteľovi. Prvostupňový súd spolu s istinou správne a v náležitom rozsahu priznal žalobcovi i uplatnený úrok z omeškania. Správnym je i záver súdu prvého stupňa v časti o povinnosti zaplatiť celú sumu náhrady trov konania žalobcovi zo strany žalovaného.

Na záver sa žiada dodať, že pokiaľ je žalovaný toho názoru, že v danom prípade mu vznikla škoda v dôsledku nesprávneho úradného postupu štátu, je to on, ktorý sa môže obrátiť so žiadosťou o jej náhradu na príslušný orgán v zmysle zák. č. 113/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

I v odvolacom konaní bol fakticky plne úspešný žalobca a preto v zmysle § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. mu v zásade vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania voči v odvolaní neúspešnému žalovanému. V zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. ale účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd môže priznať náhradu trov konania iba takých, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie práva, pričom odvolací súd podané písomné vyjadrenie k odvolaniu za účelné nepovažoval, keďže žalobca v niekoľko riadkovom podaní iba zopakoval ako rozhodol prvostupňový súd, že proti rozhodnutiu podal odvolanie žalovaný s tým, že je toho názoru, že súd dospel k správnym skutkovým zisteniam a vykonané dôkazy správne vyhodnotil a preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Vyjadrenie k odvolaniu tak neobsahuje žiadne relevantné skutočnosti, žiadnu konkrétnu reakciu na odvolacie argumenty uplatnené žalovaným. Odvolací súd je preto toho názoru, že takéto čisto formálne a všeobecné podanie, nehrajúce žiadnu rolu pri rozhodovaní odvolacieho súdu, je potrebné považovať za neúčelné a náhradu trov konania žalobcovi za tento úkon právnej služby nie je možné priznať. Odhliadnuc od toho, vyjadrenie k odvolaniu bolo podpísané iným advokátom, než ktorého splnomocnenie na zastupovanie žalobcu v konaní bolo do spisu doložené.

S poukazom na vyššie uvedené potom odvolací súd žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.